

prima instanță: Șt. Niță
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

dosar nr.3ra-942/15

DECIZIE

09 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi
Iuliana Oprea
Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Străisteanu Gheorghe împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 octombrie 2014, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea a fost respinsă integral

c o n s t a t ă

La 08 octombrie 2013 Străisteanu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Patrulare, intervenient Direcția de Poliție mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 05 septembrie 2013 în baza Legii privind accesul la informație, a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției o cerere, prin care a solicitat să fie informat în termenul stabilit de lege dacă suma de 100 lei, achitată cu titlu de amendă conform procesului-verbal nr. 3124 din 31 august 2013 întocmit de către agentul constator, a fost admisă.

Susține că termenele stabilite de art. 16 și 17 a Legii privind accesul la informație sunt imperative și urmează a fi respectate întocmai. Pîrîtul însă a ignorat prevederile legale și nu a expediat vreun răspuns la cerere în termenul stabilit. Or, în opinia acestuia, anume Inspectoratul General al Poliției este vinovat de nesoluționarea în termenul legal a cererii sale și neprezentarea informației, deoarece conform art. 17 a Legii privind accesul la informație, readresarea cererii către Inspectoratul Național de Patrulare este posibilă doar cu acordul solicitantului și cu obligația de a-l informa în decurs de 3 zile lucrătoare de la momentul primirii cererii.

Pîrîtul nu a prezentat careva probe ce ar confirma informarea lui privind readresarea cererii altui furnizor și primirea acordului pentru readresarea cererii, iar înscrisurile din registrul de evidență a corespondenței a Inspectoratului

Național de Patrulare nu pot fi calificate ca dovadă de expediere a informației solicitate, deoarece lipsește dovada recepționării de către acesta a răspunsului.

Deci, prin aceste inacțiuni, au fost încălcate prevederile Legii privind accesul la informație și cauzat lui un prejudiciu moral de 11200 lei.

Cere reclamantului constatarea faptului încălcării dreptului lui de acces liber la informație și la soluționarea în termen legal a cererii din 05 septembrie 2013, obligarea prezentării informației solicitate, repararea prejudiciului moral de 11200 lei și a cheltuielilor de transport de 400 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 octombrie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind constatat faptul încălcării de către Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul Național de Patrulare a dreptului reclamantului de acces liber la informație și la soluționarea în termen legal a cererii nr. S-2057/13 din 10 septembrie 2013, a fost încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Străisteanu Gheorghe cheltuielile de judecată în sumă de 100 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, a fost admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției, casată hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 octombrie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost respinsă integral.

La 05 martie 2015 Străisteanu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a menționat că, decizia instanței de apel este emisă cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, în cadrul ședințelor de judecată a prezentat suficiente probe ce ar confirma faptul că prin cererea din 05 septembrie 2013 a solicitat doar o informație ce urma a fi prezentată în termen de 15 zile. Deși intimatul a prezentat extrasul din Registrul de evidență al INP precum că ar fi fost expediat un răspuns în adresa recurentului, acesta susține că un astfel de răspuns în realitate nu a primit, nefiind prezentat vreun aviz de recepție în acest sens.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că, Străisteanu Gheorghe a declarat recurs la 05 martie 2015 împotriva deciziei instanței de apel din 28 ianuarie 2015. Astfel, prin prisma normei procedurale enunțate, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

După cum s-a stabilit, la 05 septembrie 2013 Străisteanu Gheorghe s-a adresat către Inspectoratul General al Poliției cu o cerere, prin care a solicitat ca în termenul legal să fie informat dacă a fost admisă suma achitată de acesta în mărime de 100 lei pentru sancțiunea aplicată lui de către agentul constator a Inspectoratului General al Poliției din data de 31 august 2013 (f.d. 7). Or, conform avizului de recepție de la f.d. (6), cererea a fost recepționată de intimat la data de 09 septembrie 2013.

Deoarece în termenul stabilit recurentul nu a primit răspuns la cererea sa, s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Prima instanță la adoptarea hotărârii a constatat că, cererea lui Străisteanu Gheorghe nu a fost soluționată în termenul stabilit de lege, fiindu-i astfel încălcat acestuia dreptul de acces liber la informație și la soluționarea în termenul legal a cererii, din care considerente a admis acțiunea reclamantului în partea dată. Totodată, deoarece în cadrul ședințelor de judecată Străisteanu Gheorghe a primit informația solicitată la cererea lui din 05 septembrie 2013, instanța a respins pretenția cu privire la obligarea prezentării informației pretinse. La fel, instanța a admis în parte și capătul de cerere cu privire la încasarea cheltuielilor de transport.

Instanța de apel, la rîndul său, a ajuns la concluzia de respingere a acțiunii reclamantului, pe motiv că acesta a primit răspuns la cererea lui din 05 septembrie 2013, inclusiv în cadrul ședinței din prima instanță. Totodată, a indicat că acesta a abuzat de drepturile lui și la înaintarea cererii nu a invocat care era necesitatea obținerii informației și ce drepturi i-au fost lezate. La fel, a considerat ca fiind neînsemnat argumentul lui Străisteanu Gheorghe vis-a-vis de nerecepționarea răspunsului solicitat contrasemnătură în termenul stabilit, pe motiv că aceasta nu influențează asupra drepturilor fundamentale a reclamantului.

Or, concluziile instanței de apel sunt neîntemeiate din considerentele ce urmează.

Conform art. 1 al. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Prin nesoluționarea în termen legal al unei cereri se înțelege refuzul nejustificat al unei autorități publice de a primi o cerere referitoare la un drept recunoscut de lege sau faptul de a nu răspunde persoanei în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de către autoritatea publică, dacă prin lege nu este prevăzut alt termen de soluționare a cererii.

Este susceptibilă de a fi furnizată orice informație oficială aflată în posesia și la dispoziția furnizorului de informații, indiferent de proveniența informației.

Dreptului persoanelor de a solicita informația oficială îi corespunde obligația corelativă a furnizorului de a-i remite informația solicitată.

Conform art. 11 al. (1) lit. 1) a Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal.

Materialele cauzei atestă faptul că, cererea lui Străisteanu Gheorghe a fost recepționată de Inspectoratul General al Poliției la data de 09 septembrie 2013 (f.d.6¹), iar la 13 septembrie 2013 a fost readresată Direcției de Poliție mun. Chișinău pentru examinare (f.d.62).

Deși din conținutul fișei de control-evidență de la f.d. (20) rezultă că răspunsul a fost expediat în adresa solicitantului la data de 07 octombrie 2013, aceasta nu poate fi reținută ca probă, în cazul în care la înscrierea dată lipsește și un aviz de recepție a răspunsului dat.

Ba mai mult, art. 16 al. (1) al Legii privind accesul la informație stabilește că, informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.

Or, raportînd circumstanțele cauzei la norma enunțată, rezultă că intimatul a omis termenul legal de furnizare a informației. Mai mult ca atît, informația solicitată de facto a fost recepționată de recurent abia în cadrul ședințelor din prima instanță.

Avînd în vedere că nu au fost administrate alte probe ce ar confirma faptul că recurentul a primit în termen răspunsul la cererea de acces la informație din 05 septembrie 2013, rezultă că prima instanță corect a recunoscut lezarea dreptului lui Străisteanu Gheorghe de a primi răspuns la cerere în termenul prevăzut de lege, deoarece nesoluționarea în termenul legal a unei cereri produce efecte juridice, împiedicîndu-l pe Străisteanu Gheorghe de a-și realiza un interes al său, interes ce face obiectul cererii la care nu a primit răspunsul solicitat în termen. Întemeiat prima instanță a respins pretenția cu privire la obligarea prezentării informației pretinse, în situația în care Străisteanu Gheorghe a primit de facto informația solicitată la cererea lui din 05 septembrie 2013 în cadrul ședințelor de judecată.

Instanța de recurs constată că recurentul nu a contestat hotărîrea primei instanțe în partea respingerii capătului de cerere cu privire la repararea prejudiciului material și moral, iar prin recursul declarat a pretins la menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 06 octombrie 2014, din care cauză Colegiul nu se va expune asupra legalității hotărîrii în partea dată.

Cu titlu de consecință, rezultă ilegalitatea deciziei instanței de apel, or accesul la informațiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activității autorităților/instituțiilor publice, de stimulare a formării opiniilor și participării active a populației la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Străisteanu Gheorghe.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015 și se menține hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 06 octombrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Străisteanu Gheorghe împotriva Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat